

og man ser da, at Landpostbudene have en Dag-løn af 3, 3/2 à 4 Mk. Man veed jo af Er-faring, at, naar en Mand skal tilbagelægge 4 Mil daglig, er det et strengt Arbeide, i alt Fald et faaøndt Arbeide, at man ikke kan vente, at Man-den derefter kan udbolde at udføre andet Arbeide. Der skal i Reglen sterke Folk, udboldende Folk, til Dag ud og Dag ind at gaa en Veilængde paa cirka 4 Mil, og man kan ikke faae den første, den bedste Mand til at udføre denne Gjerning; man er henvist til at søge kraftige Folk. Nu kan man maasse forudsætte, at den Tid, der medgaar til at gaa denne Vej, ikke optager en hel Dag, saaledes at f. Ex. en Professionist, dersom han har over-taget denne Bestilling, ved sin Profession kunde fortjene noget Mere, efter at han er kommen hjem; men Enhver vil vistnok indrømme, at, naar en Mand en Dag har gaaet 4 Mil, saa er han meget uskiftet til at foretage sig andet Arbeide. Og er det en ligefrem Arbeidsmand, der er sat til den Bestilling, er det en Selvsølge, at han ikke har eller kan faae andet Arbeide, naar han kommer hjem, hvorved han kan fortjene sig en yderligere Dagløn. At der skal Folk til, som have Udbol-denhed, have vi mange Exempler paa, og jeg har navnlig Exempel derpaa fra min Egn, hvor vi, da Postgangen der blev oprettet, strax i Løbet af 5 à 6 Uger maatte stifte Postbud 5 til 6 Gange, inden vi fik en Mand, der havde den tilstrækkelige Udboldenhed. Vi fik en saadan Mand, som man har Grund til at være meget tilfreds med; men Manden fandt, at han ikke kunde blive ved at gaa denne Tur uden Forhøielse af sin Løn, og det førte til, at Folk ved private Bidrag maatte for-søge hans Løn. Paa en anden Rute der i Egnen have de et ungt Menneske, der var bleven Inva-lid og kun havde een Arm, saa at han var henvist til en saadan Forretning; hans Rute var 3 1/2 Mil, og han kunde udføre dette Arbeide; men un-der en Tid, da han blev syg, maatte man leie en Anden i hans Sted, og man kunde da ikke faae nogen Anden til at udføre hans Arbeide under 1 Rd. daglig. Det beviser klart, at den Betaling, som Landpostbudet fik, var alt for lav; den var saaledes, at kun en Mand, som ikke var stiftet til at udføre anden Gjerning, kunde paatage sig denne. Til disse Postbudes Stilling kommer ogsaa det, at deres Instrux lyder paa, at de ikke maa besøge noget Privat, og herved kunde de dog maasse have havt nogen Bifortjeneste. Deres Instrux lyder paa, at de ikke, under Straf af Mulkt og even-tuelst Uffebdigelse, maa besøge nogen som helst Af-sændelse for privat Regning, det være sig Breve, Aviser, Smaapapper eller andre Gjenstande uden særlig Tilladelse, og det er en Selvsølge, at en saadan særlig Tilladelse faae de ikke til at besøge Breve og Aviser. Et gaaende Postbud kan ikke have noget Større med sig, og da det efter deres Instrux endvidere paahviler dem at medtage Papper af Vægt indtil 2 Pund, saa er et Postbud derfor

ikke i Stand til at faae nogen privat Fortjeneste ved sin Gjerning. Hans Instrux lyder fremdeles paa, at han skal være velklædt, og at han ikke maa afvige fra den Vej, som er afstikken for Routen. Det, at gaa velklædt, har ikke Bødet at betyde for en simpel Mand; han kan ikke gaa i sin Væredstrøpe, som han kan gaa i ved andet almindeligt Arbeide; de Klæder, han maa gaa med, ere dyrere end de, han kan benytte til andet sim-pelt Arbeide eller hjemme i sit Værksted, og navn-lig medfører hans Fodtøj ham meget store Udgifter. Det vil jeg, at, naar en saadan Mand ikke kan lægge an paa nogen Bifortjeneste, men skal gaa for en daglig Løn af 3 à 4 Mk., er det saa utilstrækkeligt, at der vistnok her burde gives en passende Forhøi-else. Jeg skal derfor tillade mig at henstille saa-vel til den ærede Minister som til det ærede Ud-valg at tage under Overveelse til Bde Behand-ling, om man ikke kunde imødekomme disse Be-stillingsmænd med en Forhøielse; jeg antager, at en passende Forhøielse vilde være 4 R . pr. Mil. Det var kun disse korte Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre.

J. Nee: Naar jeg har tilladt mig at be-gjære Ordet, er det for med-nogle saa Ord at udtale mig om nogle Bemærkninger, som Finants-udvalget er fremkommet med angaaende Forslaget om Ombygningen af Københavns Postgaard. Det har glædet mig at høre den ærede Indenrigsmini-ster i sit Foredrag udtale som en Mulighed, at han vilde fremkomme med et modificeret Forslag, som skulde gaa ud paa noget at udvide Lokalerne paa Postgaarden. Jeg tror, at dette er i høi Grad nødvendigt; jeg har netop i disse Dage havt Leilighed til at besøge Lokalerne, og det er vanske-ligt at kritisere Expeditionslokalerne, da det fore-kommer mig, at de i Forhold til det betydelige Arbeide, som der skal foregaa, næsten ere under al Kritik. Flertallet i Udvalget har ment, at Postvæsenet nu har faaet flere Lokaler til Brug; men disse ligge i øverste Etage, og Expeditions-lokalerne findes i Stueetagen. Både Pakkepos-tens og Brevpostens Expeditionslokaler ere alde-les utilstrækkelige. Naar Brevposten ankommer, er der til foreløbig at ordne Brevene kun et Rum, som ikke er meget større end et af de mindste Ud-valgsværelser i Folkethinget, og det er nødvendigt at kaste alle Brevene paa Gulvet og saaledes ordne Sagerne, idet der ikke er Plads til at have Brevene paa Bordet, hvorved det jo vilde være langt lettere for dem, der have med det at gjøre, at expedere Posten. Naar man nu tillige betæn-ker, at Forretningerne bestandig tiltage, idet Kjø-benhavn mere og mere er bleven udvidet, og Han-delen har faaet større og større Opsving, vil det indses, at det er paa høie Tid, at der sker For-andringer. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det allerede i en lang Række af Aar har været nødvendigt hvert Aar om Efteraaret at opsøre et